

2016-32-0153-00043

Skrivelse af 30. maj 2016 fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi

En hundeejer bragte sin hund til dyrlæge med henblik på aflivning. Dyrlægen fandt, at hunden fremstod kakektisk og dehydreret med omfattende tandstensbelægninger, store synlige tumormasser i tandkød og mundhule, sammenklistrede øjne af betændelse samt lange uplejede negle. Hunden aflivedes straks.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Mundhulen var fyldt med tumor. Kan Rådet give en udtalelse om, hvor lang tid denne tilstand har været om at nå til dette stade, hvor tumoren er synlig selv uden at løfte læberne?

Svar ad 1:

Af dyrlægens erklæring af 20. maj 2016 fremgår: ”Ud over omfattende tandstensbelægninger fremtrådte tandkød og mundhule med store mængder tumormasse (=kræft), som var umiddelbart synlige, selv uden at løfte læberne (fotos 6 og 7).”

På foto 7 ses en tumordannelse placeret i mundhulen forrest i underkæbens venstre side. Den tumorøse masse er umiddelbart synlig uden at læben løftes. Af sagsmaterialet fremgår det ikke, hvorvidt tumormassen er forsøgt yderligere diagnosticeret, hvorfor en præcis diagnose ikke kan stilles. Det er således ikke muligt at foretage en patologisk klassifikation af tumorvæksten, og Rådet kan derfor ikke udtale sig om udviklingshastigheden.

Spørgsmål 2:

Har tilstanden været smertefuld?

Svar ad 2:

Af dyrlægens erklæring af 20. maj 2016 fremgår: ”Hunden gik apatisk og forsigtigt – den var sandsynligvis blind med øjnene sammenklistrede af betændelse (fotos 3 og 7) og havde lange, uplejede negle (foto 8) – ind i klinikken.” Videre fremgår det: ”Ud over omfattende tandstensbelægninger fremtrådte tandkød og mundhule med store mængder tumormasse (=kræft), som var umiddelbart synlige, selv uden at løfte læberne (fotos 6 og 7).”

På baggrund af dyrlægens ovenfor beskrevne fund samt tilhørende fotos finder Rådet, at hunden har været i en smertefuld tilstand.

Spørgsmål 3:

Hunden ankommer til dyrlægeklinikken stærkt afmagret og dehydreret. Hvor lang tid har hunden ikke indtaget foder og vand for at nå til denne tilstand?

Svar ad 3:

Af dyrlægens erklæring af 20. maj 2016 fremgår: ”Hunden gik apatisk og forsigtigt – den var sandsynligvis blind med øjnene sammenklistrede af betændelse (fotos 3 og 7) og havde lange, uplejede negle (foto 8) – ind i klinikken. Hunden blev vejjet til 13,5 kg. Normalvægt anslået til 20-22 kg for en hund af denne størrelse, type og statur. Den fremstod stærkt afmagret (kakektisk) og dehydreret. Bestående af skind og ben, om man vil (fotos 1, 2 og 4). Ud over omfattende tandstensbelægninger fremtrådte tandkød og mundhule med store mængder tumormasse (=kræft), som var umiddelbart synlige, selv uden at løfte læberne (fotos 6 og 7).” Videre fremgår det: Min konklusion på ovenstående er: Hunden har ikke indtaget føde og kun lige vand nok til at opretholde livet i en periode på anslået mindst en måned.”

Af afhøringsrapporten fremgår: ”Sigtede forklarede, at han havde været indlagt på sygehus i en måned. Hunden skulle have været passet af nogle mennesker ved X. Sigtede ville ikke oplyse, hvem der havde passet hans hund. Sigtede forklarede, at han havde fået hunden hjem nogle dage før, at den blev kørt til dyrlægen. Her forklarede sigtede, at hunden havde spist fint og der ikke var noget.”

Baseret på ovenstående samt tilhørende fotos finder Rådet, at hunden på aflivnings-tidspunktet var dehydreret og stærkt afmagret med tab af muskelmasse og fedt.

Et væggtab kan skyldes en række forhold, så som

- Manglende tildeling af foder.
- Stress ved ophold i uvante omgivelser og savn af ejeren, medførende nedsat appetit og fødeoptagelse, samt øget kalorieforbrug.
- Sygdom alene eller i kombination med de ovenfor nævnte faktorer.

Vægttab i form af tab af muskelmasse opstår, når det optagne foders næringsstoffer ikke længere er tilstrækkelig til at vedligeholde muskelmassen, der i stedet bliver kilde til resten af kroppens behov for næringsstoffer. Tabet af muskelmasse sker gradvist, og hastigheden afhænger af mange faktorer. Generelt gælder dog, at efter en til to måneder, hvor der er ”lånt” næringsstoffer fra muskulaturen, vil der være tydeligt observerbare tegn på afmagring.

På baggrund af sagsakterne finder Rådet, at hundens afmagring og dehydrering skyldtes en kombination af sygdom (tumor i mundhulen) og manglende evne til at optage foder og vand, eller manglende tildeling af foder og vand. At udvikle en så alvorlig afmagring, som beskrevet i sagsakterne, på grund af manglende indtagelse af foder, anslås at have taget en til to måneder.

Spørgsmål 4:

Er der tale om uforsvarlig, grovere uforsvarlig behandling af hunden, eller er der tale om mishandling?

Svar ad 4:

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Ved at være bragt i en tilstand af omfattende stærk afmagring, dehydrering, øjenbetændelse, tandstensbelægning, lange uplejede negle, og tumorvækst i mundhule og tandkød, har hunden ikke været behandlet omsorgsfuldt, og den har ikke været huset og passet under hensyntagen til sine fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Hunden burde langt tidligere have været tilset og behandlet af dyrlæge.

Hunden har under de beskrevne forhold og ved at blive bragt i den beskrevne tilstand været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betragte forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1, 1. og 2. punktum.

Spørgsmål 5:

Er der tale om uforsvarlig, grovere uforsvarlig behandling af hunden, eller er der tale om mishandling ved at have undladt, at lade en dyrlæge tilse hunden så tidligt i sygdomsforløbet, at den ikke kom i den aktuelle tilstand?

Svar ad 5:

Som anført i svar ad 4 burde hunden langt tidligere have været tilset og behandlet af dyrlæge. Ved ikke på et langt tidligere tidspunkt at være tilset og behandlet af dyrlæge har hunden været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil betragte forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1, 1. og 2. punktum.

Spørgsmål 6:

Giver det Rådet anledning til bemærkninger til sagen?

Svar ad 6:

Oplysningerne i sagsakterne peger på, at sigtede ikke viser vilje eller evne til at tilvejebringe dyreværnsmæssigt forsvarlige forhold i sit dyrehold. Dette bør efter Rådets opfattelse føre til overvejelser om, hvorvidt der skal ske hel eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jf. dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 5.000 kr.